

VOORTGEZET TECHNISCH LEZEN

KARAKTER

JAARGROEP

8

LEESWERKBOEK 2

lessen afstandsonderwijs
theaterteksten

MALMBERG

★ 4 Rolverdeling.

5 Theaterlezen.
Lees de tekst samen.

Krachtige aspirines

Iwan: Kom dames, trek deze prachtige jurken aan. Dan voelen jullie je ook eens als een barones op het bal. We hebben nog een uurtje voor de acteurs zich komen omkleden. Ik wil weleens zien of een rokkostuum me staat.

Rebecca: Ben je gek? Dat kunnen we niet maken. Stel dat er iets misgaat. De styliste wordt woest als ze te weten komt dat haar assistenten dit doen.

Maja: Doe niet zo flauw! Kom Iwan, ik help je met het vlinderdasje. Vergeet het pochet niet. Hier, de handschoenen en de hoge hoed. Wauw! Zo elegant.

Iwan: Oh gaaf. En met die wandelstok is het helemaal af. Pom pom pom.

Rebecca: Houd op met die show! Dit is niet het moment om te dansen als een pinguïn. Trouwens, je polshorloge mag je niet dragen. Dat klopt niet.

Maja: Juist! Hier Iwan, dit is een zakhorloge. Stop dat in de zak van je gilet en de ketting steek je door het knoopsgat. Ziezo, jij bent klaar! Excellent.

Iwan: Top! En nu jullie. We hebben nog even tijd om naar het decor van de danszaal te gaan. Samen walsen. Voelen hoe het is om van adel te zijn. Jippie!

Rebecca: Maja, hang die jurk terug! Die stof is zo kwetsbaar, en ik denk dat je ...

Maja: Oeps! Hoorden jullie het ook? Is er iets gescheurd? Even kijken. Ah!

Iwan: Oh nee! Inderdaad, een scheur in het bovenstuk. Geen paniek. Vlugg, pak de naaispullen. Zoek het lilakleurige garen. We gaan de jurk repareren.

Rebecca: Zie je nu wel! Je doet nooit kostuums aan van de acteurs. Knoeiers!

Maja: Vlugg! De draad door de naald. Au! Ik prik in mijn vinger. Bloed!

Iwan: Een rode vlek op zijde. Hoe moeten we die eruit krijgen? Met melk?

Rebecca: Ik krijg hoofdpijn van dit gedoe! En stop met wrijven over de vlek. Zo maak je het alleen maar erger. Ik heb een aspirine nodig. Haal mijn tas!

Maja: Waar is dat boekje *De Tips van tante Pip*, met haar vlekkenwijzer? Straks word ik ontslagen. Alsjeblieft, help me zoeken. Ik kan wel janken!

Rebecca: Huil dan! In je tranen zit zout. Kun je het lekker zelf oplossen.

Iwan: Nee! Geen lauw water! Een aspirine, dat is de oplossing. Een middeltje van mijn oma. Los er eentje op in koud water. Het komt goed!

Maja: Echt? Geef je drankje, Rebecca. Als we dit voor elkaar krijgen, is je hoofdpijn vanzelf over. Oh kijk, de vlek verdwijnt. Nu nog even drogen.

Rebecca: Iwan, haal de haardroger bij de schminkafdeling. Geef die jurk aan mij. Ik zal de scheur repareren. Hoe kon je nu zo stom zijn?

Maja: Sorry! Het zal nooit meer gebeuren. Ik heb mijn lesje wel geleerd.

Iwan: Hier ben ik weer! Met de haardroger en fantastisch goed nieuws. Dames, trek toch maar deze prachtige jurken aan. We gaan naar het bal.

Rebecca: Houd op! Genoeg stommiteiten voor vandaag! Steek de stekker in het stopcontact en richt de haardroger op de vlek. Straks komt de actrice.

Maja: Ja, en zij is niet een van de makkelijkste. Toen ik haar de vorige keer hielp met aankleden, trok ik haar korset te hard dicht. Toen kreeg ik toch een uitbrander. Echt niet mals. Dus Iwan, houd nu maar op met die grapjes.

Iwan: Kijk eens naar het plaatje dat op het kledingrek hangt. Wat staat er?

Rebecca: 'Stand-ins'. Dit is voor de vervangers? Ik heb me vergist. Foutje.

Iwan: En, er zijn figuranten ziek. Wij mogen meespelen op het bal. Joepie!

Twiggy Bossuyt

Kijk terug

Je las een theaterrol. Wat vond je leuk aan je rol? Hoe heb je je stem aangepast aan je rol? Bespreek het met je maatjes.

4 Rolverdeling.

5 Theaterlezen.
Lees de tekst samen.

Julia of mammoet?

Ward: Ik vind dat er nog een mammoet bij mag.

Zinal: Tuurlijk, geen probleem. Ik heb thuis nog wel een mammoet of drie in de kelder zitten. Zal ik er eentje halen? Of heb je liever een sabeltandtijger, dat kan ook.

Ward: Wat zijn we weer ontzettend funny. Waar zet ik de plank?

Lisa: Hier zo. Het moet een rotsblok zijn en tegelijk ook een balkon. Ja, ik snap het ook niet helemaal. Het is een idee van juf H el ene, een experiment.

Ward: En wat heeft een balkon er dan mee te maken? Ach ja, het zijn mijn zaken ook niet. Ik heb me alleen maar aangemeld om het decor te bouwen. Ik houd niet zo van toneel.

Lisa: In het liefdesverhaal dat we brengen zit een balkonsc ene, wist je dat niet? Het is een ... dramatisch moment. Maar eh, wat was er met die mammoet?

Zinal: Eh, dat een hele mammoet volgens mij overdreven is. Voor de sfeer kunnen we er wel wat nepbotten en zo bijhalen. Of zo'n skelet, zoals je weleens in een museum ziet. Maar dan maken we dat met karton en stukjes hout.

Ward: Ja, dat bedoelde ik ook ...

Lisa: Het verhaal speelt zich af in een tijd toen de mensen nog in grotten woonden. En wil je daar een museumstuk bij? Dat keurt juf H el ene nooit goed. Ze wil het zo realistisch mogelijk. Ze wil zelfs dat we echt zoenen!

Zinal: Dat is toch logisch, je hebt zelf gezegd dat het een liefdesverhaal was.

Ward: De allereerste versie van Romeo en ... en nog iemand. Zo heb ik het juf horen zeggen. Ik ken die Romeo niet.

- Lisa:** Romeo en Julia! Ik speel de rol van het meisje. Het is een heel beroemd theaterstuk, maar waarom juf het nu in een andere tijd plaatst? Raar, toch? Ze hadden toen niet eens balkons. En dat zoenen ...
- Ward:** Zoenen moet! Anders zou het zijn als ... als een theaterstuk over voetbal, maar dan zonder de voetbal. Of niet?
- Lisa:** Haha! Laten we maar verder werken, volgende week is de première al. Als de grot aan die kant van het podium komt, dan is dit een goede plek voor het eh ... rotsbalkon. Ga jij daar eens staan, Zinal.
- Zinal:** Pfoeh, als je hier staat, schijnt het licht van die spot in je ogen. Straks is die Romeo nog verblind voor hij moet zoenen. Zo, hij kan beter twee stapjes opzij zetten. Hierzo.
- Ward:** Deden ze in die tijd trouwens al aan verliefd en zo?
- Lisa:** Liefde is van alle tijden, zegt juf Hélène. Even tussendoor, zullen we over het klimrek bij de nooduitgang een grijs doek hangen? Dan lijkt dat net een rotswand. Dus ... Zinal, *houd je echt van mij, zijn we verliefd, het maakt me bang.*
- Zinal:** Nou, je hoeft niet bang te zijn. Ik ... ik heb hier verder niks mee te maken. Kunnen we een beetje opschieten? Ik heb straks nog een afspraak ... met de tandarts.
- Lisa:** Ach Zinal, dat was gewoon een stukje theatertekst, niks om bang voor te zijn.
- Ward:** Met de tandarts? Krijg je daarom een rood hoofd?
- Zinal:** Ach, ik heb het gewoon warm. Dus, voor de dramatische balkonscène is alles klaar. Zullen we dan nu beginnen met de grot en het kampvuur?
- Ward:** Wacht even, als dat rotsblok daar komt, dan is er nog amper plaats voor het mammoet-skelet, dat is ook jammer.
- Zinal:** Dat is dus pech, Julia. Er is geen plaats meer voor je in het decor. Kunnen we het zo afspreken dat de mammoet dan maar zoent met je vriendje Romeo?
- Lisa:** Daar gaat mijn rol ...
Overgenomen door een mammoet!

Stefan Boonen

Kijk terug

Je las een theaterrol. Lukte het om de woorden die bij elkaar horen in één adem te lezen? Bespreek het met je maatjes.

★ 4 Rolverdeling.

5 Theaterlezen.
Lees de tekst samen.

Wat? Ah! Oei. Wauw!

Mats: Aandacht! Klaar voor de opname. Iedereen op zijn plaats.

Hamid: Ik begrijp dat dit eng is, maar je zult toch harder moeten praten. Als opnameleider ben je verantwoordelijk voor het reilen en zeilen op de set, dat alles op tijd verloopt. Praat harder! Maar ... eh ... Waar zijn Dira en de hond?

Dira: Hier ben ik en Loebas is bij mij. Maar, ik vertik het om te beginnen, want je assistent heeft me beledigd. Hij moet eerst zijn excuses aanbieden. Nu!

Mats: Oh, Dira, ik had je niet herkend. Je ziet er zo anders uit met dat andere kapsel. Het staat beeldig met dat kostuum. Wat heb ik verkeerd gedaan?

Hamid: Als regisseur gruwel ik van lummelen. Vooruit! Dit is een van de moeilijkste scènes in het park, met al die figuranten. Aan de slag!

Dira: Dat is het probleem. Toen we aankwamen met het busje riep hij: 'Hier zijn de figuranten.' Zo behandel je een beroemde actrice zoals ik niet!

Mats: Het spijt me! Ik ... Nu begrijp ik waarom iedereen haar Dira de Diva noemt.

Hamid: Wat sta je nou te mompelen? Neem je megafoon en zorg ervoor dat iedereen op zijn plaats staat. Verspreid de figuranten over het park.

Dira: Eerst bedank je die figuranten. Zij offeren hun vrije tijd op, en dat om maar een paar seconden in beeld te komen. Ik heb daar zoveel respect voor.

Mats: Wat een rare actrice. Maar goed, ik zal al haar wensen vervullen. Even mijn keel schrapen ... Beste mensen, dank voor jullie komst! Laten we er een mooie dag van maken. Neem jullie positie in! Dank je wel!

-
- Hamid:** Oef, dat is al beter. We nemen de scène door. Dira, de hond komt op je afgestormd. Je bent dolgelukkig, want hij was spoorloos verdwenen. Klaar?
- Dira:** Ja! Maar waar is Loebas? Ik zie hem nergens. Oh, daar! Zo schattig.
- Mats:** Oei, hij speelt met een bal. Ik roep hem wel. Loebas! Kom!
- Hamid:** Ik wist het! Een film maken met dieren, altijd ellende. Waar is de hondentrainer? Als die hier niet binnen drie tellen is, vreet ik mijn das op!
- Dira:** Rustig! Rustig! Je ziet helemaal rood van het schreeuwen. Ik haal Loebas terug. Naar mij luistert hij. Wij zijn dikke vrienden. Het komt goed!
- Mats:** Het is allemaal haar schuld. Ze heeft de halsband losgemaakt. En nu ...
- Hamid:** Oh nee! Dira! Ze valt in de vijver. Haar jurk! Haar kapsel! Dit is een ramp. Het duurt uren voor ze weer klaar is om de scène te spelen.
- Dira:** Haal me hieruit! Help! Ik kan niet zwemmen. Ik ... blup ... Help me!
- Mats:** Zet de camera aan! Filmen! Kijk dan, Hamid! De hond springt in de vijver. Hij gaat haar redden. Loebas brengt haar naar de kant. Prachtig!
- Hamid:** Je hebt gelijk. Zo mooi. Wauw! Het betoverende licht op de vijver. De drijvende waterlelies. En dan Dira, zo levensecht. Blijven filmen!
- Dira:** Oh oh, even op adem komen. Sorry, Hamid. Wat was dat stom van mij. Ik struikelde over een steen. Waarschijnlijk is mijn enkel gebroken. Ai ai ai!
- Mats:** Laat me even kijken. Rustig, ik roep de assistente. Inge! Ik heb een coldpack nodig. Beweeg je voet eens. Sst, goed zo. Het is niet gebroken.
- Dira:** Ga je me nu ontslaan, Hamid? Ik heb het verknoeid. Ik begrijp het.
- Hamid:** Nee hoor. In de scène die hierop volgt, komt ook je ontvoerde dochter tevoorschijn. Als we die hereniging nu eens draaien in je natte jurk?
- Mats:** Extra drama. Daar smult het publiek van. Haal de jonge actrice!

Twiggy Bossuyt

Kijk terug

Je las een verhaal van Twiggy Bossuyt. Wat vond je van je rol? Mijn rol was:

☐ spannend	☐ grappig
☐ saai	☐ verrassend

Bespreek het met je maatjes.

4 Rolverdeling.

5 Theaterlezen.
Lees de tekst samen.

Een klein wonder

Verteller: *Vuur richt ravage aan in schouwburg.* Tijdens de jaarlijkse voorleesavond brak er plotseling brand uit. Net na de pauze grepen de vlammen ineens om zich heen. Gelukkig bleven het publiek en de auteurs rustig. Iedereen kon veilig de schouwburg verlaten. Er vielen geen gewonden en volgens de brandweer is de schade aan het gebouw niet erg groot.

Dieter: Eerst dacht ik dat de rook bij het verhaal hoorde, omdat dat over een camping en een kampvuur ging. Tot ik opeens echte vlammen hoorde knetteren, toen wist ik het wel.

Verteller: De twaalfjarige Lena Janz stond op het podium toen de brand uitbrak. Ze was net begonnen aan het verhaal dat ze zelf geschreven had. Lena had zich haar deelname aan de voorleesavond anders voorgesteld. Met de bibbers in haar benen vertelt de jonge schrijfster wat er gebeurde.

Lena: Ik had het niet onmiddellijk door. Eerst dacht ik dat de mensen mijn verhaal niet goed vonden. Pas toen ik de rook zag, begreep ik wat er aan de hand was. Ik heb mijn spullen gepakt en ben rustig van het podium gewandeld.

Verteller: De organisator zei geëmotioneerd: 'Wij betreuren het voorval zeer. Toch zijn we in de eerste plaats blij dat er niemand gewond raakte. We danken het publiek voor hun kalme reactie.'

Lena: Ja, dat was echt opvallend. Ik was natuurlijk best bang. Maar omdat er niet werd geduwd, er niemand was die rende of gilte, raakte ik zelf ook niet in paniek. Dat heeft me echt geholpen.

Verteller: Volgens specialisten is het een klein wonder dat er geen paniek uitbrak. Er zijn voorbeelden genoeg van situaties waar een beetje rook leidde tot grote paniek. Gelukkig, zo bleek achteraf, zat er een brandweerman in de zaal.

Dieter: Ja, mijn vader is brandweerman. Een geluk bij een ongeluk dat hij erbij was vandaag. Normaal gaat mijn moeder altijd mee. Mijn vader heeft de hele tijd gezegd: 'Allemaal rustig blijven! In twee rijen de trap af en zo naar buiten.'

Verteller: Er brak de afgelopen maanden al drie keer brand uit in een openbaar gebouw in onze stad. Zowel in de bibliotheek, in zaal De Wal en in de sporthal waren er kleine branden. De politie wil nog niet spreken van kwade opzet. Er is geen enkel bewijs in die richting.

Dieter: Ik heb het zelf niet gezien, maar volgens mijn vader ontstond de brand op het podium. Hij denkt dat er een probleem was met een van de spots. Blijkbaar kreeg die lamp het een beetje te warm!

Verteller: Een onderzoek moet uitwijzen wat de oorzaak van de brand is. De organisatie hoopt dat dit onderzoek er snel komt, want volgende week staat er een concert op het programma. Op de vraag of er volgend jaar weer een voorleesavond komt, is nog geen antwoord. Eerst moet bekeken worden hoe groot de schade is en of er mensen zijn die het geld voor hun ticket teruggeisen.

Dieter: Nee hoor, ik hoef mijn geld niet terug. Een ongeval is een ongeval, daar kan niemand iets aan doen. We hebben trouwens allemaal een wafel en een drankje gekregen toen we buiten stonden.

Verteller: Nog een opmerkelijk detail: dit jaar was het thema van de voorleesavond *verhalen vol spanning*. De organisatie heeft het vast niet op deze manier bedoeld ...

Lena: Nee, dat denk ik ook niet. Het is fijn als iets spannend wordt doordat je de juiste woorden en beelden gebruikt. Als het echt gevaarlijk wordt, is het absoluut niet leuk. Maar de organisator zei ook al: 'De mensen zullen deze avond niet snel vergeten!'

Verteller: De jonge schrijfster durft zelfs al vooruit te kijken.

Lena: Ik hoop maar dat deze toestand de mensen niet afschrikt. Hopelijk durven ze een volgende keer toch weer te komen luisteren. Ik beloof het: dan vertel ik alleen maar hartverwarmende verhalen.

Stefan Boonen

Kijk terug

Je las een theaterrol. Las je de zinnen tussen aanhalingstekens zoals ze echt worden gezegd?

- ja
- nee
- soms

★ 4 Rolverdeling.

5 Theaterlezen.
Lees de tekst samen.

Roddelen en knoeien

Inge: Kom Jasmin, ga maar in de schminkstoel zitten, dan maken we je klaar voor de volgende opname. Oh, liefje, wat is er? Waarom kijk je zo bedroefd?

Jasmin: Vandaag filmen ze de scène waarin ik mijn haren moet afknippen, en dat wil ik niet. Het duurt jaren voordat het weer lang is. Ik wil ermee stoppen!

Hein: Rustig. Ik heb een pruik voor je, die mag je kort knippen, dus geen paniek. En, Inge, zijn er nog smeugige roddels die ik nog niet ken? Vertel!

Inge: Gisteren mochten de assistentes van de styliste meespelen in een scène en dat ging helemaal mis. De regisseur was furieus. Hij heeft ze ontslagen. Goed omhoogkijken, Jasmin, ik doe mascara op je wimpers.

Hein: Ik weet ervan. Iemand op de set heeft alles met zijn telefoon gefilmd en de catastrofe op YouTube gezet. Ze keken de hele tijd in de camera.

Jasmin: Ze trokken gekke gezichten. Ik moest er hard om lachen. Het was de leukste draaidag ooit. Inge, pas toch op! Je prikt met het borsteltje in mijn oog.

Inge: Oei. Sorry. Nog even stilzitten, want er moeten wat meer vuile vegen op je wangen gesmeerd worden. Zo, lekker vies. Nu nog afpoederen.

Hein: En het schijnt dat de hoofdrolspeler zijn stem kwijt is. Ze moeten nu het hele schema overhoopgooien. Ik word er bloednerveus van.

Jasmin: Hij speelt mijn vader. Ik vind het zo jammer dat ik hem een paar dagen moet missen op de set. Stop met poederen, ik moet hoesten. Bah!

Inge: Schatje toch, je hoeft niet te huilen. Hier, neem deze zakdoek en snuit je neus. Ik zal er minder poeder opdoen. Beloofd.

Hein: Nu is het mijn beurt. Ik maak eerst een knotje in je haar en dan doe ik een netje over je hoofd. Stop toch met snikken, meisje. Ik zal je geen pijn doen.

Jasmin: Haha! Gefopt. Ik was mijn huilscène aan het repeteren en blijkbaar was het heel overtuigend. Ik zal weer schitteren voor de camera.

Inge: Hier, een schaar. Oefen maar op deze oude clownspruik, want je hebt maar één kans om het goed te doen straks. Zo niet, dan knip je je eigen haren er maar af.

Hein: Kijk niet zo verbaasd. Ik ben de beste pruikenmaker, maar het duurt weken om een echte pruik te maken. Dus verknaal het niet.

Jasmin: Ik word misselijk. Ik heb nog nooit een scène kunnen spelen die in één keer goed was. Er waren minimaal tien takes nodig en dat kwam niet altijd door mij.

Inge: Juist. Soms komt het door de geluidsman die zijn microfoon in het beeld laat zakken of door de cameraman die bibbert. Maar nu mag er niets fout gaan.

Hein: Stil eens. We krijgen een bericht binnen op onze walkietalkie. Ja? Oh.

Jasmin: Stop met kletsen, Hein! We moeten een oplossing vinden!

Inge: Wacht, ik luister mee. Oeps, ik moet naar de set met een coldpack.

Hein: We zijn eindelijk alleen. Ik pak mijn elektrisch scheerapparaat en scheer je hoofd kaal. Dan heb ik nieuw haar voor pruiken, baarden en snorren.

Jasmin: Nee! Niet doen! Help! Laat me los. Zet dat apparaat uit!

Hein: Jasmin, je ziet spierwit. Je gelooft toch geen snars van deze onzin. Haha, jij fopte ons met je huilscène, wij fopten jou. Je hoeft je geen zorgen te maken over de volgende scène. Ik heb genoeg pruiken. Het komt goed!

Inge: Hier ben ik weer! De actrice had haar voet verzwikt en is in de vijver gevallen. Jasmin, je moet meteen naar de set. Ze draaien een andere scène.

Hein: Wat een warboel! Welke pruik moet ze op? De lange of de korte? Pfff...

Twiggy Bossuyt

Kijk terug

Kijk nog eens naar het lesdoel. Kruis aan:

- Ik kan het nu.
- Ik kan het een beetje.
- Ik oefen nog wat langer door.

Bespreek het met je maatjes.

★ 4 Rolverdeling.

5 Theaterlezen.
Lees de tekst samen.

Een coach voor Alex

Moeder: Goedemiddag meneer, of mag ik Bob zeggen? Fijn dat je toch op de afspraak bent, ook al staakt het openbaar vervoer. Laten we beginnen bij ...

Alex: Wat? Dat is meteen al fantastisch nieuws! Hij heeft niet eens een eigen auto en ...

Moeder: Beginnen bij het begin! Kun je ons iets meer over jezelf vertellen, Bob? Heb je bijvoorbeeld ervaring met dit soort, eh, opdrachten?

Bob: Ja, mijn naam is dus Bob Vanderplas, ik ben dertig jaar en ik woon samen met mijn vriendin. De afgelopen jaren heb ik in een boekhandel gewerkt.

Alex: Een boekhandel, wat heb ik daaraan? Lezen kan ik al en voor mijn eigen lol in boeken koekeloeren ... ik ben toch geen nerd.

Moeder: Jongen, gedraag je! Je hoort het, Bob. Alex is soms een beetje te brutaal. Daarnaast haalt hij nog niet het juiste niveau als het gaat om ... om zijn uiterlijk.

Alex: Ze bedoelt dat ze mijn kleren lelijk vindt, Bob. Omdat ik er soms bij loop alsof ik een boef in opleiding ben. Wat denk jij, Bob?

Bob: Ik ken niet zoveel boeven in opleiding ... Dat was een grapje. Eh, waar was ik gebleven? Ah ja, ik heb gewerkt in een kledingzaak en daarvoor ...

Moeder: Dat klinkt allemaal erg ... aardig, maar heb je enige ervaring als personal coach? Of zie je deze baan – deze eventuele baan – als een nieuwe uitdaging?

Alex: Mijn persoonlijke babysit! Heb je verstand van wiskunde, ik namelijk niet.

Bob: Ik heb al drie jaar gewerkt als personal coach van een stel olifanten. Die waren trouwens ook niet zo goed in wiskunde ... Dat was weer een grapje. Dus, ik heb een poos in de dierentuin gewerkt, als verzorger van de oli...

Moeder: Van de olifanten, dat hadden we begrepen. Denk je dat die ervaring bruikbaar is? Die beesten moeten 's morgens niet naar school, ze hoeven zich niet te douchen, laat staan dat ze aan hun huiswerk moeten denken.

Alex: Jahoe! Was ik maar een olifant!

Bob: Iedere olifant heeft zijn eigen karakter. De een at 's morgens alleen banaan. De ander wilde elke avond een kusje op zijn kop. Bij de een moest je streng zijn, bij de ander juist niet.

Alex: Ik hoef heus geen kus op mijn kop.

Moeder: Euh... Een andere situatie. Binnenkort wordt de oma van Alex negentig jaar. Daar hoort vanzelfsprekend een deftig feest bij. Stel dat we jou de opdracht geven om met Alex passende kleren te kopen, hoe pak je dat aan?

Bob: Hmm, ik zou hem meenemen naar Belgo. Kent u die winkel, bij het Marktpllein? Ze hebben er een uitstekende collectie van outletspullen en tweedehandskleren. Goedkoop en allemaal ronde prijzen, dat is makkelijk als je niet graag telt.

Alex: Ik doe geen kleren aan die andere mensen al hebben gedragen. Ik ben geen zwerver. En eh, het Marktpllein, dat is een gevaarlijke buurt. Ik hoorde dat daar elk halfuur een auto wordt gestolen.

Bob: Daarom gaan we met de bus, dan kan dat al niet gebeuren. Dat was geen grapje.

Moeder: Ik begrijp het niet. Tweedehandskleren en zo, wat is daar de bedoeling van? We willen juist dat Alex wat meer klasse krijgt. Denk je dat daar te vinden?

Bob: Tja, er is daar keuze genoeg. Mooie pakken, gekke hemden, sweaters, skatebroeken... Ik weet natuurlijk niet welke spullen Alex zal kiezen. Al zal ik hem natuurlijk wel tips geven.

Alex: Jaja... Hebben ze daar ook petten?

Moeder: Nee, nee, dat kan hij nooit, zelf kiezen! Dan wordt het erger! Je moet Alex advies geven!

Bob: O, op die manier. Dan adviseer ik hem om... zelf te kiezen. Of, eh... om niet naar het feest te gaan. Dat was opnieuw een grapje, mevrouw.

Stefan Boonen

Kijk terug

Je las een theaterrol. Heb je tijdens het lezen gelet op **klemtoon** en **intonatie**?

- nee, niet zoveel
- ja, een beetje
- ja, heel veel

★ 4 Rolverdeling.

5 Theaterlezen.
Lees de tekst samen.

Eind goed, al goed?

Walter: We wachten nu al een uur. Zou de producent onze afspraak vergeten zijn? Ik ben zo zenuwachtig. Kijk eens hoe mijn handen trillen.

Frieke: Rustig maar! Ons verhaal is origineel en dat is waar men naar op zoek is. En de locaties zijn adembenemend. Oh, daar is de producent.

Producent: Zo! Jullie wilden me spreken? Ga zitten! Ik heb niet veel tijd, dus pitch je verhaal maar. Even kijken op de klok. Je hebt vijf minuten. Start!

Walter: Euh... Wat is pitchen? Ah ja, u bedoelt het verhaal vertellen in een paar zinnen? Ja ... Er was eens ... een kind dat ontvoerd wordt. En een hond ...

Producent: Oei! Je weet wat ze zeggen: 'Kinderen en honden op de set, dat wordt geen pret!' Ze hebben extra begeleiding nodig en dat is duur.

Frieke: Maar het kind is al twaalf jaar en als het goed gecast wordt, dan kan dat geen probleem zijn. En er zijn veel goed getrainde filmhonden. Ja toch?

Producent: Nog vier minuten en dan heb ik een andere afspraak. Begin bij het begin: Wie wil wat. Daarna vertel je of het wel of niet lukt. Start!

Walter: Ik zal snel praten. Dus, een meisje wordt in een auto gesleurd. Ze verzet zich. 'Jullie krijgen hier spijt van! Mijn vader is een machtig man!'

Frieke: De ontvoerders lachen luid en antwoorden: 'Dat is precies waarom we je gekozen hebben! We kunnen veel losgeld aan je vader vragen!'

Producent: Pfff. Een ontvoering, zo origineel is dit niet. Hopelijk is de ontwikkeling van het verhaal spannend. En, wat is de rol van die hond?

Walter: Die hond springt in de laadbak, zonder dat iemand het merkt. Ook het meisje niet. Ze huilt zacht, en fluistert: 'Was Loebas maar hier bij mij.'

Frieke: Een van de ontvoerders belt naar haar vader. Hij schreeuwt: 'We hebben je dochter. Geef ons één miljoen euro, dan krijg je haar terug.'

Producent: Laat me raden. De vader wil het geld niet betalen en ondertussen sluit het meisje vriendschap met haar ontvoerder. Ze zegt: 'Als je me laat gaan, dan verraad ik je niet.' Hij reageert lief: 'Niet bang zijn. Ik doe je niets.'

Walter: Nee! De vader wil betalen, maar hij zegt: 'Eerst moet ik zeker weten dat het goed gaat met mijn dochter, dan kunnen we verder onderhandelen.'

Frieke: Dus de vader zegt: 'Neem een foto van haar, met in haar hand de krant van vandaag.' En met een krop in de keel zegt hij nog: 'Doe haar geen pijn!'

Producent: Wat flauw! En, waar is die hond gebleven? Zit hij nog in de laadbak?

Walter: Nee, die is ontsnapt en houdt zich koest, in een hoekje van de garage. Hij hoort het meisje schreeuwen: 'Laat me gaan!' En dan, is het stil!

Frieke: Het is nacht. De ontvoerders slapen. Loebas vindt het meisje, vastgebonden op een stoel. Hij bijt de touwen door. Zij fluistert: 'Jij hier?'

Producent: Ja, nu wordt het boeiend. Kunnen ze zich bevrijden? Dat zou leuk zijn! Zijn ze ver weg van huis? Hoe reageren de ontvoerders? Vertel!

Walter: Inderdaad, ze vluchten. Het wordt een zware tocht. Het meisje heeft geen geld. Ze jammert: 'Waarom helpt niemand ons? Ik ben zo bang.'

Frieke: Ze is moedig. Ze bedenkt: 'Ik knip mijn haren eraf, zodat ik onherkenbaar ben voor de ontvoerders. En jou besmeur ik met modder, Loebas.'

Walter: Toch vinden de ontvoerders hen. Loebas gromt naar ze, grrr! De ontvoerders slagen er toch in om een foto van het meisje te nemen, met de krant.

Producent: Nee! Ze sturen die foto naar de vader, maar hij herkent haar niet door haar vieze gezicht en korte haren? Ja? Wauw! Dit wordt een topthriller!

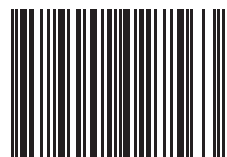
Twiggy Bossuyt

Kijk terug

Je las over Frieke en Walter die hun verhaal pitchten voor de filmproducent. Is het een spannend verhaal? Waarom wel of niet? Bespreek het met je maatjes.

ISBN 978 94 020 2756 3

9 789402 027563

569327

MALMBERG